

влѣпн, и оўмѣ нѣхні саѣпв: и комъ мѣ ходи
мѣтѣ по помыслу грѣшии, тогава є душа-та вѣ
зана оў темнинцы страшии, и пакъ казува: жена тво
ако лоза плодовита; тоже плодъ є на душа-та, ако
йма мысли вѣхи и добры: зашо мысли се вѣхи; а по
мысли са дїаволски, кой йма мысли добры, вѣги, то
си мысли за покаяніе за рѣй: а друго ишо не мы
сли, а кой йма помысли, той мысли за той вѣкъ
за стока, за пары, тіж иной путь ни са готовъ
за оўмѣране, тіж са далеко подъ земля затворен
оў темнинцы страшии, да мысли всѣкій человѣка какъ
вѣ ще оўмѣре, тіж са мысли вѣги, тіж мысли пазатъ
душы-та ѿ ибомысли, тогава йма душа-та вѣги мыс
ли, като царски вѣки, и пазатъ свѣа госпожа душа,
за това требъва всѣкій человѣка, да є хранителъ
(караѧз) на оўмѣтѣ си, да держи оўмѣтѣ си, а
го не пѣша да ходи по грѣшии помысли, зашо оўмѣ
не стон всѣкій часъ ходи, но каквѣ ходи-така ходи
каквѣ-то го пѣша господарь-тѣ мѣ ако го держи гос
подарь, да мѣ дадѣ работа добра, тогава не ходи
по помысли грѣшии това є работа на оўмѣ, да мы
ли добры мысли, това є вѣги мысли, да се моля
вѣч, а кой не се моля вѣч, но мысли за той вѣкъ
тогава нѣговъ оўмѣ ходи по лоши и грѣшии помы
сли, оўмѣ дободи оў человѣцы аггли, и оўмѣ добо
ди на человѣцы дїаволи, Христосъ рекалъ: идѣже єсть
сокровище вѣше, тамо будетъ и грѣхъ вѣше, така казу
ва, дѣка є на человѣка оўмѣтѣ, тамо мѣ є и дѣ